

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XLI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

gem Eduardum iam sciebat cum exercitu, affinē suum,
cuius germanam teneret coniugem. Igitur diuīsis copiis
suis per opportuna loca, cum parua manu contendit Ca-
lisia, excepturus affinem Eduardum. In ipso itinere Bru-
gus iam ante iusit conuenire quatuor Flandria mēbra,
& omnes in curia solita suæ mansionis euocauit: ibi illos
acerba increpatione corripuit, quod tardiores in mittē-
dis illi supplementis extitissent, appellans eos villarum
mansores, hoc est, epulatores: Imputabat illis priuatas
opes, quod ipso iam se opulentiores viderentur, scituros
& corpora, & res eorum esse in ipsius manu: quibus etiam
suo uteretur arbitratu, animabus solis in manu Deiteli-
dis: tamq; acerba increpatione dimisso, multa formidi-
ne obfudit. Sciebant eum nō si ustrā solere minari. Con-
tendens ad sanctum Audomarū: ibi cūm accepisset iam
applicuisse Eduardū, repentinus accurrit affinem con-
salutare. Mirantur Angli ducem tanti nominis, parvo
cinctum comitatu: Hiccine est, inquiunt, iste dux Bur-
gundia, cuius tam celebris fama mundum impleuit? Ille
subfuscans, fertur respondisse mirantibus: Exerci-
tum suum regi Franciæ non imparem futurū, stare pa-
ratum in Lotharingia.

CAPVT X III I.

Non omnino nostræ professioni consentaneū, exe-
qui Burgundia ducis acta: commodiūque id, si
omnino fieri congrueret, in Bōdalia perageretur, quod
Burgundiones, vt ostendimus, origine prima sunt Bōdan-
dali. Sed cūm Maximiliani ducis, & postea regis, pre-
clarafacinora in medium instituto deducemus, non erit
graue lectori, clariſimi ducis, qui atate nostra parem
non habuit, exitum percurrere, vt perindē Maximiliani
ingressum illustremus. Igitur Anglorum exercitus dedu-
citur

itur in Franciam: Comes sancti Pauli expectatur, nec
renit. Angli bellum magis ostendunt, quam inferunt:
Mox intercurrentes Heraldi, colloquiū regum de pace
constituūt. Non longè à porta Ambianēsi instructus pons
trat duorū regum colloquio super Sommā fluuium: dux
Karolus admittitur tertius, ignarus quod iam nunc ē &
litera regis Frācie in Anglia rem omnem antē preparās-
sent. Comes sancti Pauli iam antē detectus regi Frācie,
capto Iacobo fratre eius, qui produce Karolo pugnabat.
Is, vt ferunt, fratrem sic prodidit, regi ostēdens fratrem
cū Anglis habere secretos tractatus, quodq; regē ipsum
pactus sit tradere in manus Anglorū. Hoc admonitus rex
Francie periculo, nuncios præmisit in Angliam, & nunc
colloquium de pace peragit, cōuenitq; inter reges su-
per omnibus, cū nonnulla millia Francorū regi Angliae
numerarentur, maiorq; summa sub cautione certa pro-
mitteretur. Indē colloquio regū peracto, rex ipse Fran-
cia ad partem cum duce loquitur: conuenitq; inter illos,
vt de comite sancti Pauli rex Francie suo arbitratu
constitueret. Nec longum tempus in medio, vinctus co-
mes Valēchinis, vb̄i duce opperiebatur, perducitur Pa-
risum. Indignum ab duce facinus, & quod maculā insi-
gnem glorie illius inurit, prodere virum, qui pro se &
patre mille periculis obiectārit caput. Fuerit ille noxius
in regem, ne cne, viderint quibus ea res permissa est: cer-
tē in ducem non itā commeruit, prodi, vinciri, hosti tra-
di. Perducitur Parisū, ibi q; supplicium iubente rege de
illo sumitur, omnibus tamen in iudicio Parlamenti ritē,
vt ferunt, peractis: cū aurata veste reus, necdūm con-
victus, honoraretur: damnatus autem, vili operimen-
to tegitur, ac gladio ceditur, causis mortis eius in publi-
cum promulgatis. Deinde cū in Angliam exercitum

Eduardus rex reduxisset, inter Frāciē regem ac ducem Burgundia latior de pace tractatus fuit, expreſe super omnibus differentijs habito colloquio: constitutæ treugæ nouennales, in quibus etiam comprehensi sunt viri que parti confederati: Si tamen intra statutū tempus suam declarabunt voluntatem. Nam de parte regis nominati fuere, Henricus dux Castellæ & Legionis, Iacobus rex Scotiæ, dux Lotharingiæ, rex Siciliæ & Ierusalem, dux Sabaudiæ, communitas Florentiæ, domini Barenſes & Metenses, Alemanni & Leodienses. Ad partem vero duces Burgundiæ, comprehensi sunt, Alphonſus rex Portgalie, Fernandus rex vtriusque Siciliæ, Iohannes rex Aragonum, princeps Nauarre, Christiernus rex Danie, Matthias rex Vngaria, Casimirus rex Polonia, Franciſcus dux Britanniæ, Galeatius dux Mediolani, filius Ludouici ducis Sabaudiæ, cum matre sororis regis Frācie, Iacobus comes de Remont, dux Venetorum, comes Palatinus Rheni, Iohannes dux Clivensis, Rupertus archiepiscopus Coloniensis, episcopus Metensis, Ludouicus Borbonij episcopus Leodiensis, & Dauid de Burgundia Traiectensis episcopus: omnes hi ante primam Ianuarij declarare tenebuntur suas super his voluntates, velint, necne, in fædere comprehendendi: & quod hoc tempore rex duci fauorem monstrabit in Imperatorem & ciuitatem Colonensem. Erant præterea multa in his pactis capita comprehensa. Nè tamen in hoc quod instituit bello in Renatum dux, quid aduersus religionem treugarū videretur egisse, misit nuncium ad regem, postulans, ut saluis fœderibus liceat Nanseium oppidum contumacia insignis perdomare: Nam transitum duci perstringere videbatur ad Switenses & Elsatiōs, quibus vindictam de occiso capitaneo suo in ea terra, quam pignoratam ab

ab Sigismundo duce Austriae teneret, inferre constituit:
Petrus Hachenbach hic erat, quem miseranda morte
Elsatijs peremerunt, tractis in societatem belli Switen-
sibus. Nec vacabat quod eisdem Switenibus duxtor erat
Renatus dux Lotharingiae, quam prouinciam Karolus suo
arbitratu disponebat.

CAPVT X V.

FAtale sibi bellum Karolus ingreditur, primam ex-
peditionem dirigens in Nanseium: Transitus enim
illi inde erat ad ceteros. Cum autem obsidione premeret
oppidum, descendit ad eum rex Portugaliae, opem eius
implorans in Fernandum de Aragonia, regnum Hispania
occupantem, cum filia Henrici nuper defuncti re-
gis. Sed auocari dux non potuit, quo minus de Nanseio
suum perageret voluntatem. Deditum inde oppidum
acepit, imposuitque praesidium validum Anglicorum, sub
prefecto de Beuers. Ipse auctis copiis per altam Bur-
gundiam progressus, perque Sabaudiam, Switenibus oc-
currit ad praelium: Grauis ac pertinax pugna conseri-
tur. Cadunt viciissim multi: Sed in fine cessere Burgundi,
magnis amissis copiis: Dux ipse sibi fuga consuluit
ad oppidum Gransonense. Interim reuersus a rege Fran-
cia Renatus, manu Switenium auctus, Nanseium re-
cuperat. Quam enim prompte Burgundi acceperant,
tam facile Angli amittunt: Dedito oppido, incolume
dimititur praesidium, quod inerat cum prefecto. Swi-
tenses in societatem vocant Lotharingos, magnamque
quam vocant ligam sibi consiscunt in ducem, quem sui
ferebant inuictum, fortifortiores occursum. Multa fi-
unt multis locis leuia praelia: sed totis aciebus configi-
tur in vigilia Iohannis Baptiste: ubi post pertinacem ac
diuturnam pugnam, iterum cessere Burgundi. Nec me-